

7 И ѡмаха ѡ ма́лко рѣви-
цы: ѡ нѣхъ като благосло-
ви, рече да сложатъ ѡ тѣхъ
предъ нѣхъ.

8 И ꙗдохъ, ѡ насытихасе:
ѡ вдигнаха артисали те ко-
мате, седмь кошницъ.

9 И бѣха ѡнѣа щото ꙗдо-
ха до чѣтыри хѣлады: а по-
слѣ ги ѡпѣсти.

10 И ѡбѣе вѣзе въ гемѣа
та съ оученицъ те си, ѡ дой-
дѣ въ странъ те Далманъ-
юански.

11 И ѡзлѣзоха фарисѣи те,
ѡ фанѣха да се препиратъ
съ него, ѡ ѡскаха знаменѣе
Ѡ негъ, ѡ ѡскѣшаваха го.

12 ѡ Исусъ като възды-
хна съ дѣхатъ си, рече: за-
щѣ тоа рѣдъ знаменѣе ѡце;
истина ви говоримъ, защѣ
нещѣ да се дадѣ на тоа рѣдъ
знаменѣе.

13 И ѡставѣ ги, ѡ вѣзе
паки въ гемѣа та, ѡ замина
Ѡ донадъ.

14 И закравѣха да зѣматъ
хлѣбъ оученицъ те мѣ: ѡ
нѣмаха съ себе си ѡсвѣнъ
ѡдинъ хлѣбъ въ гемѣа та.

15 И зарѣчеше ѡмъ, ѡ го-
вореше: глѣдайте хѣбавъ, чѣ-
вайтесе Ѡ квасятъ фарисѣй-
ски, ѡ Ѡ квасятъ ѡродовъ.

16 И помышлѣваха поме-
ждъ си, ѡ говорѣха: че хлѣ-
кове не зѣхмѣ.

17 И като раздѣвѣ Исусъ
тобѣ рече ѡмъ: защѣ помы-

шлѣвате че нѣмате хлѣкове;
ѡще ли ѡкаменѣло ѡмате
сърдѣе то си:

18 Очи ѡмате, ѡ не видѣ-
те, ѡ оуши ѡмате, ѡ не чѣ-
ете; ѡ не помните ли;

19 Когато преломѣхъ петъ
тѣ хлѣкове на петъ тѣ хѣ-
лады чѣловѣцъ, ко́лко ко́ш-
ни пжаны съ комате вди-
гнахте: ѡ рѣкоха мѣ: двана-
десать.

20 ѡ когато разломѣхъ
седмь тѣ хлѣкове на чѣты-
ри тѣ хѣлады, ко́лко ко́шни-
цы пжаны съ коматы вди-
гнахте; а ѡнѣ мѣ рѣкоха
седмь.

21 И говорѣше ѡмъ: какъ
не раздѣвѣвате;

22 И дойдѣ въ Вифсаѣда:
ѡ привѣдоха мѣ ѡдинъ слѣ-
пѣцъ, ѡ молеха го да мѣ се
прикосне.

23 И като фанѣ за рѣка
та слѣпшатъ, ѡзвѣде го
вжнъ ѡзъ село то: ѡ плюна
на очѣ те мѣ, ѡ тѣри си рѣ-
цѣ те на него, ѡ пыташе го,
да ли видѣ нещѣ.

24 И като поглѣдна, го-
вореше: видимъ чѣловѣцъ
те, като дѣрвѣ та че ходатъ.

25 ѡ послѣ пакъ си тѣри
рѣцѣ те на очѣ те мѣ, ѡ на-
правѣ го да проглѣдне: ѡ
оуправѣсе, ѡ видѣ ѡснъ
сичко.

26 И прати го въ къща та
мѣ, ѡ рече мѣ: нито въ се-